www.padippakam.com

களம் பல கண்ட கோட்டை

பகுதி: ஒன்று

பிலிப் தே ஒலிவேறோ

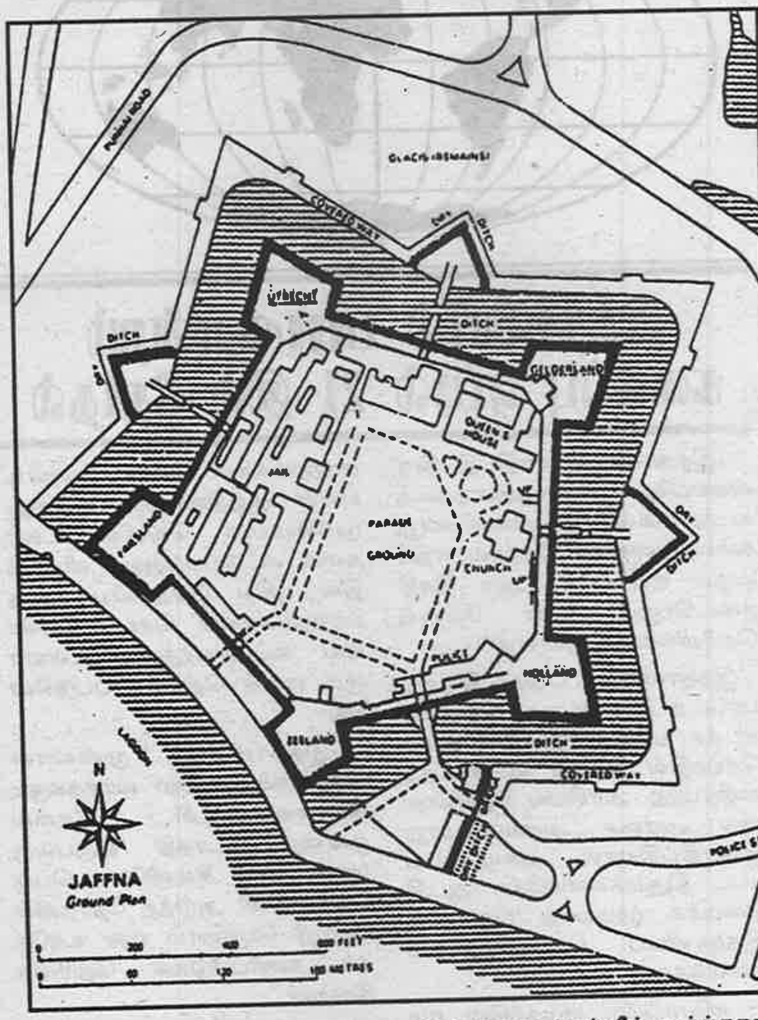

1

28 ஒக்டோபர், 1591.

யாழ்ப்பாணக் கடலேரி ஊடாகப் போர்த்துக்கேயப் பறங்கிகளின் போர்க் கலங்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தலைநகரான நல்லூரைக் குறியாகக் கொண்டு பிரவேசித்தன. சோளகக் காற்றின் வேகமான உதைப்பு, தொடர் வரிசையாகப் பிரவேசித்த 43 மரக்கலங்களையும், 250 வள்ளங்களையும் கிழக்குத் திசையில், அலையேறியும் கடல்நீரைக் கிறிக்கிழித்தபடி விரைய வைத்தது. பக்கத்திற்கு ஐந்து பீரங்கிகள் பொருத்தப்பட்ட பெரிய மரக் கலங்களிலிருந்து துவக்குகள் ஏந்திய வீரர்களைக் கொண்ட வள்ளங்கள் வரை அம் மரக்கலத் தொகுதியிலிருந்தன: பாரிய மரக்கலங்கள் பிரதான பெரும் பாயோடு ஐந்து துணைப் பாய்களைக் கொண்டிருந்தன. லிஸ்பன் நகரத்து மரக்கலத் தச்சர்கள் வடிவமைந்த அற்புதமான கலங்கள், ஆழ் சமுத்திரங்களின் அலையெறிதலைத் தாண்டி அமைதியான யாழ்ப்பாணக் கடல் நீரேரியை ஆக்கிரமிக்கும் பேராசையுடன் விரைந்தன.

> பண்ணை நெருங்கியபோது, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென் கரையோரம் தெளிவாகத் தெரிந்தது. தென் கரையோரம் முழுவதும் ஒரே கட்டைக்காட்டு மரங்களினாலும், கண்ணா மரங்கள் நிறைந்த சதுப்பு நிலத் தாவரங்களினாலும் மூடப்பட்டிருந்தது. வானளாவி உயர்ந்து நின்றிருந்த பனைமரங்கள் காட்டின் வட விளிம்புகளில், சோளகக் காற்றுக்கு ஈடுகொடுத்து அசைந்தாடின: 'எதிரியே வராதே, இது எங்கள் சுதந்திர பூமி'

'இது ஆக்கிரமிப்பன்று; பழிவாங்கல்' என அப்படைக்கல அணிக்குத் தலைமை தாங்கி வரும் போர்த்துக்கேயத் தளபதி அந்திரே பூர்த்தாடு டி மென்டென்சா தன்னைத்தானே சமாதானப் படுத்திக்கொண்டான். யாழப்பாண ராச்சியத்தின் மீது போர்த்துக்கேயர் எடுக்கும் மூன்றாவது படையெடுப்பு இதுவாகும்.

தென்னிலங்கையில் ஆதிக்கம் பெற்ற போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண அரசைத் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரச் சந்தர்ப்பம் பார்த்திருந்தான். கி.பி. 1542 ஆம் ஆண்டு பிரான்சிஸ் சவேரியர் என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு போர்த்துக்கேய மதகுரு, மன்னாருக்கு வந்து 600 பேரைக் கிறிஸ்தவர்களாக மதமாற்றம் செய்தார். அவ்வேளை யாழ்ப்பாண அரசின் மன்னனாக விளங்கிய சங்கிலி செகராசசேகரன் அதனைக் கேள்வியுற்றுப் படையுடன் மன்னார் சென்று மதம் மாறிய மக்களையும், மதம் மாற்றிய குருவையும் சிரச்சேதம் செய்வித்தான். மன்னாரில் நிகழ்ந்து முடிந்த இத் துயரச் சம்பவத்திற்காகப் பழிவாங்கும் பொருட்டு, கி.பி. 1543 இல் போர்த்துக்கேயரின் முதலாவது படையெடுப்பு, யாழ்ப்பாணத்தின் மீது நிகழ்ந்தது. இப்படைக்கு மாட்டின் அல்போன்சோ தே சௌதா என்பான் படைத் தலைவனாக வந்தான். அவனது மரக்கலங்கள் நெடுந்தீவில் கரையொதுங்கியபோது, சங்கிலி செகராசசேகரனால் வழங்கப்பட்ட திரவியத்தால் திருப்தியடைந்த மாட்டின் அல்போன்சோ தே சௌதா படையுடன் திரும்பிச் சென்றான்.

இரண்டாம் முறை கி.பி. 1560 ஆம் ஆண்டு கொன்ஸ்தாந்தினு தே பிறகன்சா எனும் தளபதியின் தலைமையில் போர்த்துக்கேயப் படை 77 மரக்கலங்களுடன் கரையூரில் இறங்கியது. மன்னாரில் கத்தோலிக்கர்களாக மாறிய அறுநூறு பேரைத் தனது வாளுக்கிரையாக்கிய யாழ்ப்பாண மன்னனை அழித்து, யாழ்ப்பாணப் பட்டினக் கரையில் ஒரு பலமான கோட்டையை அமைத்து, போர்த்துக்கேயக் குடியேற்றமொன்றை நிறுவும் வன்மத்தோடும், விருப்போடும் அலை கடல் தாண்டி ஆவலோடு வந்த பிறகன்சா யாழ்ப்பாணக் கரையில் படைவீரர்களை அணிவகுத்தபோது ஒரு கணம் திகைத்துவிட நேர்ந்தது, 4000 வீரர்கள் அவனது படையணியிலிருப்பதாகப் பதிவேடுகள் கூறின. ஆனால், 1200 வீரர்களே தரையில் அணிவகுத்து நின்றால் திகைப்பு ஏற்படாது என்ன செய்யும்? கப்பித்தான்களும் (Kapitein), பிரதான மாலுமிகளான ஒப்பேஸ்ருமன்களும் (Opperstuurrmen) சேர்ந்து தத்தமது அடிமைகளினதும் உறவினர்களினதும் பெயர்களைப் படைவீரர் பதிவேட்டில் பதிந்து சம்பளம் எடுத்து ஏமாற்றி வந்திருப்பது புலனாகியது.

யாழ்ப்பர்ணக் கரையில் படையை இறக்கியாகிவிட்டது. இனிச் சிந்தித்துப் பயனில்லை. நல்லூரை நோக்கி முன்னேறுமாறு பிறகன்சா கட்டளையிட்டான். பீரங்கிகள் குண்டுகளைத் தள்ளி வெடித்தன; துப்பாக்கிகள் சன்னங்களைப் பொழிந்தன. தமிழர் படை எவ்வளவு எதிர்த்தும் போர்த்துக்கேயப் படை நல்லூரை நோக்கி முன்னேறுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை. சங்கிலி செகராசசேகரன் ஈற்றில் கோப்பாய்க்குப் பின்வாங்கினான். தலைநகருட் பிரவேசித்த பறங்கிப் படை நகரைச் சூறையாடியது. பின்னர் சங்கிலி செகராசசேகரனுடன் ஓர் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு, ஏராளமான திரவியங்களுடன் கொன்ஸ்தாந்தீனு தே பிறகன்சா திரும்பிச் சென்றான். ஒப்பந்தப்படி மன்னாரில் போர்த்துக்கேயர் ஒரு கோட்டையைக் கட்டிக் கொண்டனர்.

சங்கிலி செகராசசேகரனுக்குப் பின் புவிராசபண்டாரம் காசிநயினார் அல்லது குஞ்சுநயினார் (1565), பெரியபிள்ளை செகராசசேகரன் (1570), புவிராசபண்டாரம் (பரராசசேகரன்) (1582), எதிர்மன்னசிங்ககுமாரன் (1591) ஆகிய மன்னர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் ஆட்சியாளர்களாக விளங்கினர். யாழ்ப்பா்ண இராச்சியத்தில் நிகழ்ந்த உள்நாட்டுக் குழப்பத்தினாலும் போர்த்துக்கேயரின் அரசியற் தலையீட்டினாலும் இந்த மன்னர்கள் நிலையாகத் தொடர்ந்து ஆளமுடியாது போனது. புவிராசபண்டாரம் இரு தடவைகள் மன்னாரைத் தாக்கிப் போர்த்துக்கேயரைத் துரத்த முயன்றும் இயலாது போயிற்று.

இன்று, 1591, போர்த்துக்கேயரின் மூன்றாவது யாழ்ப்பாணப் படையெடுப்பு நிகழ்கிறது. போர்த்துக்கேயப் படைத் தளபதி அந்திரே பூர்த்தாடு டி மென்டொன்சா 43 மரக்கலங்களுடனும் 250 வள்ளங்களுடனும் ஊர்காவற்றுறையூடாக யாழ்ப்பாணக் கடனீரேரியுட் பிரவேசித்துள்ளான். அவனது படையில் 1400 பறங்கிகளும், 3000 லாஸ்கொறின் எனப்படும் சிங்களச் சுதேசிகளும் யுத்தத்திற்குத் தயாராகவுள்ளனர்.

பண்ணை நெருங்கியபோது, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென் கரையோரம் தெளிவாகத் தெரிந்தது. தென் கரையோரம் முழுவதும் ஒரே கட்டைக்காட்டு மரங்களினாலும், கண்ணா மரங்கள் நிறைந்த சதுப்பு நிலத் தாவரங்களினாலும் மூடப்பட்டிருந்தது. வானளாவி உயர்ந்து நின்றிருந்த பனைமரங்கள் காட்டின் வட விளிம்புகளில், சோளகக் காற்றுக்கு ஈடுகொடுத்து அசைந்தாடின: 'எதிரியே வராதே, இது எங்கள் சுதந்திர பூமி'

அக் காட்டுப் பரப்பிற்கு அப்பால் நாகரிகமான நல்லூர் நகரம் இருப்பதனை அவர்கள் அறிவார்கள். இக் காட்டு மரங்களுக்கிடையில் பண்ணைக் கரையில் முருகைக் கற்களாலும் களிமண்ணாலும் கட்டுப்பட்டு பீலி ஓடுகளால் வேயப்பட்ட இரு சிறு கட்டடங்கள் இருப்பதை மொன்டோன்சா கண்டான்.

அவை முஸ்லீம் வர்த்தகர்களின் வர்த்தகசாலைகள்.

ஆம், யாழ்ப்பாணக் கோட்டை கம்பீரமாக எழுந்து நின்ற இடத்தில் முதலில் முஸ்லீம் வர்த்தகர்களின் இரு வர்த்தகசாலைகள் இருந்தன. நாவாந்துறையிலிருந்து அரியாலை வரையிலான கடற்கரையோரமும், உள்வாங்கி நாவலர் வீதி வரையிலான பரப்பும் அக்கால கட்டத்தில் காட்டு மரங்கள் நிறைந்த பிரதேசமாக விளங்கின.

மனித சஞ்சாரமற்ற இப் பரப்பில் சிறு காட்டு விலங்குகள் சுதந்திரமாகச் சஞ்சரித்தன. மான்கள், முயல்கள், நரிகள், வெகு இயல்பாக அலைந்து திரிந்தன. பலவிதமான கடற் பறவைகள் சுதந்திரக் காற்றில் மிதந்து, கண்ணா மரங்களில் தங்கி இனம்பெருக்கின. எனினும் கொழும்புத்துறை, அலுப்பாந்திப் பகுதிகள் போக்குவரத்துக்குரிய துறைகளாக விளங்கியதால் குடியிருப்புக்களைக் கொண்டிருந்தன. அவற்றைவிட பண்ணையில், காட்டுப் பரப்பில், கரையோரமாக முஸ்லீம் வர்த்தகர்களின் இருசிறு பண்டகசாலைகள் அமைந்திருந்தன. அவற்றை அமைக்க யாழ்ப்பாண மன்னன் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கியிருந்தான். 'பகலில் நகரத்தில் வியாபாரம் செய்துவிட்டு இரவு வேளைகளில் கரையோரப் பண்டகசாலைகளுக்குத் திரும்பிவிட வேண்டும்' என்ற மன்னனின் கட்டளையை அராபிய முஸ்லீம்கள் ஒழுங்காகப் பேணினர்.

> போர்த்துக்கேயப் படை கரையிறங்கியது; யாழ்ப்பாண மன்னன் புவிராசபண்டாரம் பரராசசேகரன் தனது வீரர்களுடன் போர்த்துக்கேய ஆக்கிரமிப்புப் படையை எதிர்த்தான். பெரும் யுத்தம் மூண்டது. சுதந்திரத்தைப் பேண, ஆக்கிரமிப்பாளர்களை எதிர்த்து அணிதிரண்ட தமிழர் படை களப்பலியாகியது. யாழ்ப்பாண அரசனைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கேயத் தளபதி பூர்த்தாடு அவனது சிரசைக் கொய்து, ஈட்டியிற் குத்தி நிறுத்தி வைத்ததன் மூலம் தனது ஆதிக்கவெறியைத் தீர்த்துக்கொண்டான்.

இத்தகைய முஸ்லீம் வர்த்தகசாலைகள் யாழ்ப்பாணப் பண்ணையில் மாத்திரமன்றி நீர்கொழும்பு, கொழும்பு, காலி முதலான கரையோரப் பகுதிகளிலும் காணப்பட்டன.

போர்த்துக்கேயப் படை கரையிறங்கியது; யாழ்ப்பாண மன்னன் புவிராசபண்டாரம் பரராசசேகரன் தனது வீரர்களுடன் போர்த்துக்கேய ஆக்கிரமிப்புப் படையை எதிர்த்தான். பெரும் யுத்தம் மூண்டது. சுதந்திரத்தைப் பேண, ஆக்கிரமிப்பாளர்களை எதிர்த்து அணிதிரண்ட தமிழர் படை களப்பலியாகியது. யாழ்ப்பாண அரசனைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கேயத் தளபதி பூர்த்தாடு அவனது சிரசைக் கொய்து, ஈட்டியிற் குத்தி நிறுத்தி வைத்ததன் மூலம் தனது ஆதிக்கவெறியைத் தீர்த்துக் கொண்டான். கைப்பற்றிய பூமியைத் தொடர்ந்து போர்த்துக்கேயரின் கீழ் வைத்திருப்பதிலுள்ள இடர்பாட்டைப் பூர்த்தாடு நன்குணர்ந்தான். அதனால் ஊர்ப் பிரமுகர்களைக் கூட்டி, எதிர்மன்னசிங்ககுமாரன் என்ற அரசகுலத்தானை யாழ்ப்பாணத்தில் மன்னனாக நியமித்து, போர்த்துக்கேயரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்று அரசாளும்படி பணித்துப் பெரும் திரவியத் திறைகளுடன் மரக்கலமேறினான். அவ்வாறு திரும்பும்போது தமக்கு எதிராகச் செயற்படுவார்களெனக் கருதிய எண்ணூறு வடக்கரையும், சில சோனகரையும் சிரச்சேதம் செய்துள்ளான். அத்துடன் பண்ணைக் கரையில் இருந்த முஸ்லீம்களின் வர்த்தகசாலைகளை அழித்து, அவற்றிலிருந்த 10 ஆயிரம் கண்டி நெல்லையும், 400 கண்டி அரிசியையும் கொள்ளையடித்துச் சென்றான்.

(கண்டி என்பது ஓர் அளவு – 500 இறாத்தல்களைக் கொண்டது.)

(தொடரும்)

படிப்பகம்